

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M.**, zastúpeného advokátom JUDr. E., proti žalovanému **JUDr. J.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu N., IČO: X., **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 12 Cbi 89/04, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 104/2007-107 z 12. decembra 2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 22. marca 2007 č. k. 12 Cbi 89/04-82 žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal vylúčenia nehnuteľného majetku – garáží č. 308, 401, 409, nachádzajúcich sa na prvom nadzemnom podlaží obytného domu, súp. č. X., na H., objekt č. X., postavenom na pozemku parc. č. X., z konkurznej podstaty úpadcu N.. Súd mal za preukázané, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8K 8/03-137 z 30. januára 2004 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka N.. Žalobca si konkurznou prihláškou č. X. uplatnil svoju pohľadávku v celkovej výške 1 323 037,-- Sk, a to 598.160,-- Sk istiny a 724.877,-- Sk príslušenstva. Správca konkurznej podstaty na prieskumnom pojednávaní konanom dňa 12. mája 2004 uznal pohľadávku vo výške 598 160,-- Sk, predstavujúcu kúpnu cenu garáží a poprel pohľadávku vo výške 724.877,-- Sk, predstavujúcu úroky z omeškania. Dňa 19. novembra 2004 podal žalobca žalobu, ktorú odôvodnil tým, že so spoločnosťou N., uzatvoril Zmluvy o obstaraní veci č. DD/X./24/308, DD/X./80/401, DD/X./114/409 zo dňa 30. septembra 1996, 27. septembra 1996 a 11. decembra 1997. Za obstaranie veci žalobca zaplatil čiastku 598 160,-- Sk, ktorú prihlásil ako konkurznú

pohľadávku a ktorú správca na prieskumnom pojednávaní aj uznal za oprávnenú. Žalobca tiež uviedol, že dňa X. mája 1998 podpísal nájomnú zmluvu s úpadcom, predmetom ktorej bol nájom garáží č. 308, 401 a 409. Súd dospel k záveru, že žalobca mohol nadobudnúť vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti len na základe zmluvy o prevode nehnuteľnosti, a to až rozhodnutím o povolení vkladu do katastra nehnuteľností. Žalobca nepreukázal žiadnu inú skutočnosť, na základe ktorej by nadobudol vlastníctvo nebytového priestoru inak. Z listu vlastníctva č. X., vedeného K. vyplýva, že vlastníkom priestoru č. 2/308, č. 2/401, č. 2/409: garáže na H. je úpadca. Skutočnosť, uvádzaná žalobcom, že žalovaný nenadobudol stavbu z vlastného materiálu, ale materiál nakupoval dodávateľ stavby za finančné prostriedky, ktoré žalobca poskytol ešte skôr, ako začala samotná realizácia stavby žalovaným, nie sú dôkazom preukazujúcim vlastníctvo žalobcu. Na pojednávaní, konanom dňa 22. marca 2007, správca uznal oprávnenosť pohľadávky navrhovateľa vo výške 598 160,- Sk, predstavujúcej finančné prostriedky na zabezpečenie obstarania predmetu plnenia, a to výstavbu garáží. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. podľa zásady úspešnosti v konaní, úspešnému žalovanému však právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnil.

Odvolací súd na odvolanie žalobcu napadnutý rozsudok prvostupňového súdu potvrdil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia vyplýva, že sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu. Žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti a v konaní nepreukázal právo svedčiace vlastníctvu predmetných nehnuteľností. Naopak, v konaní bolo nesporne preukázané, a to dokladmi v spise založenými, najmä listom vlastníctva, vlastníctvo sporných nehnuteľností úpadcom, preto predmetné nehnuteľnosti boli zapísané do súpisu majetku úpadcu oprávnene. Námietka spracovania veci iným subjektom ako úpadcom a vznik vlastníckeho práva k veci týmto titulom uplatnená žalobcom nie je dôvodná. Režim výstavby v danom prípade obytného domu dodávateľským spôsobom upravený Obchodným zákonníkom umožňuje stavbu nehnuteľnosti za použitia materiálu a práce iným subjektom a upravuje aj prechod vlastníckeho práva zo zhotoviteľa na objednávateľa v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka § 536 – § 565. Žalobca žiaden z titulov nadobudnutia vlastníctva k predmetnej nehnuteľnosti nepreukázal, nakoľko nájomná zmluva oprávňuje vec používať, ale nie je titulom nadobudnutia vlastníckeho práva a ani mandátna zmluva na obstaranie veci nie je titulom na zmenu

vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Odvolací súd mal za to, že prvostupňový súd rozhodol vecne správne.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote dovolanie. Uviedol, že sa mu postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Bolo mu doručené predvolanie na pojednávanie na 12. december 2007 o 10.30 hod. Dňa 26. novembra oznámil konajúcemu súdu, že sa v stanovenom termíne pojednávania nemôže zúčastniť z dôvodu kolízie s pojednávaním na Okresnom súde v Trenčíne, kde bol termín pojednávania dohodnutý už skôr. Z tohto dôvodu požiadal o odročenie pojednávania. Najvyšší súd aj napriek tomu, že sa advokát včas a riadne ospravedlnil, vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Konajúci súd mu uvedeným postupom odňal ako účastníkovi možnosť konať pred súdom, pričom ide o závažné porušenie práva účastníka, keď navyše sa súde v potrebnom rozsahu nevysporiadali s prednesmi a dôkazmi predkladanými žalobcom. Preto navrhol, aby bola odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia a aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu sa žalovaný nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 2 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. O tento prípad v prejednávanej veci nejde, lebo napadnutý rozsudok je rozsudkom potvrdzujúcim. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru odvolacieho súdu, vysloveného v tejto veci; ani o tento prípad v predmetnej veci nejde, dovolací súd doposiaľ v tejto veci nerozhodoval, a preto nevyslovil (ani nemohol vysloviť)

právny názor. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu; napokon ani o tento prípad nejde, lebo odvolací súd prípustnosť dovolania nevyslovil.

Dovolanie je všeobecne prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu z dôvodov taxatívne vymedzených v ustanovení § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Dovolateľ tvrdil naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 237 písm. f/ O. s. p., teda že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, nakoľko súd neakceptoval jeho žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním.

Podľa ustálenej judikatúry, vychádzajúcej aj z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. US 11/1999, kolízia dvoch pojednávaní toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch neznamena bez ďalšieho dôležitý dôvod na odročenie riadne a včas vytýčeného pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti dôležitého dôvodu v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

Rovnako nemusí byť porušením procesných práv účastníka konania, ak sa riadne predvolaný účastník alebo jeho splnomocnenec neustanoví na pojednávanie, hoci neúčast' ospravedlnil súdu, avšak súd neuzná dôvod neúčasti za dôležitý a vec prejedná v neprítomnosti takéhoto účastníka.

V prejednávanej veci odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadne odôvodnil, prečo neakceptoval ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania právneho zástupcu žalobcu. Uviedol, že právny zástupca prevzal predvolanie na pojednávanie, vytýčené na deň 12. 12. 2007 ešte dňa 26. 11. 2007 a dňa 29. 11. 2007 doručil odvolaciemu súdu oznámenie, že 12. 12. 2007 pojednáva na Okresnom súde v Trenčíne a požiadal preto o odročenie odvolacieho pojednávania. Na preukázanie svojho tvrdenia však nepredložil žiaden doklad, takže odvolací súd nemohol posúdiť opodstatnenosť jeho žiadosti o odročenie pojednávania. Rovnako neuviedol, prečo za seba neustanovil substitučnú náhradu. Aj s prihliadnutím na skutočnosť, že obdobným spôsobom postupoval v konaní na súde prvého stupňa, odvolací

súd mal za to, že právny zástupca neuviedol žiaden dôležitý dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 119 O. s. p.

Na základe uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že postupom odvolacieho súdu nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, pretože na strane žalobcu nebol preukázaný dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania a prejednanie veci v jeho neprítomnosti bolo v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 O. s. p. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že konanie, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, nie je postihnuté vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O. s. p., ktorej sa dovoľával žalobca.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., dovolanie žalobcu proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, lebo smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný, a to bez toho, aby sa zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. júla 2009

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu